Сторони соціального партнерства покликані не лише вирішувати конфліктні ситуації, пов'язані з виробничими, соціально-економічними та трудовими відносинами, а й попереджувати виникнення випадків, коли може бути застосована сила як з боку працівників, так і підприємців. З цією метою практично в усіх державах з розвиненими ринковими відносинами на рівні держави або безпосередньо підприємств, установ, організацій опрацьовуються профілактичні заходи впливу та попередження негативних наслідків конфліктів найманої праці та капіталу.

В Україні соціальне партнерство здійснюється на національному, галузевому, регіональному та локальному рівнях. На перших трьох з них практикуються тристоронні відносини (між об'єднаннями роботодавців, об'єднаннями грудящих, органами виконавчої влади), а на локальному рівні колективний договір укладається між роботодавцем і органом, який представляє найманих працівників.

Інститутами соціального партнерства є проведення його сторонами консультацій і переговорів, спрямованих на запобігання і розв'язання колективних трудових спорів, розгляд і вирішення претензій та розбіжностей, що можуть виникати між сторонами, взаємо надання необхідної інформації.

Отже, принцип соціального партнерства ϵ однією із засад ефективного розвитку суспільства в контексті трудового

права України.

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

FORESTS AND CONFLICT

I. Andrusenko, E-03.

Covering 36 million km² or about 30 percent of the globe, the world's forests are among its most important natural resources.

According to the World Bank, "forest resources directly contribute to the livelihoods of 90% of the 1,2 billion people living in extreme poverty and indirectly support the natural environment that nourishes agriculture and the food supplies of nearly half the population of the developing world". However, forests are disappearing at an alarming rate: according to the World Resources Institute, 46% of the world's old growth forests have been destroyed.

In most developing countries, a small group of political or business leaders reap the benefits from timber exploitation. Violent conflict is arguably the ultimate expression of failure of governance. In many developing countries, the failure of governance, combined with ineffective economic policy and unjust laws and regulations, contributes to the onset of forest-related conflicts and hinders their

resolution. The most significant aspects include:

Inconsistent laws and ineffective or selective law enforcement;

· Corruption;

· Weak regulatory framework of the financial sector; and

High economic dependence on forest resources.

The pernicious effects of poor governance are especially pronounced in highly forest-dependent economies and during periods of economic decline and dwindling resources. Shrinking state budgets or economic crises often lead to external borrowing, structural adjustments, and economic policies that tend to promote faster rates of forest exploitation, increased competition and conflict over forests.

Contradictions and inconsistencies between different legal and regulatory systems have caused conflicts, especially when they are perceived to be illegitimate or at odds with customary laws and practice. Unclear divisions of responsibility among government organizations, causing different government agencies to claim the right to issue logging concessions, also increase the likelihood of conflict.

To break the link between conflict timber and corruption, governance failures must be tackled on multiple aspects:

· Minimize and control corruption to re-establish the rule of law:

· Encourage fair law enforcement in order to prosecute

criminals:

 Strengthen conflict resolution institutions and mechanisms at different levels of conflict;

· Promote institutions or mechanisms that foster adaptive

learning among stakeholders to build trust and avoid conflict;

Provide access to information and develop agreed monitoring tools; and

· Ensure that key stakeholders are aware of and able to exercise their forest-related rights, entitlements, and responsibilities.

Agreed monitoring, and reporting of forest-related financial and commercial transactions could reduce the profitability of conflict timber.

THE ECONOMIC ESTIMATION OF SCIENTIFIC AND TECHNICAL POTENTIAL OF THE PRODUCTION **ENTERPRISE**

A.V. Anchurova, M-02.

A stable development of enterprise in the market environment is possible only on conditions of permanent perfection of its activity, obtained and forming new competitive edges. In the modern economic terms the deciding role is acted by innovations in competitiveness of some objects, regions & the whole national economy.

An innovative potential of enterprise is the most interest one, so far as, exactly the effective functioning of enterprise is basis of progressive development of all socio-economic system of state and

humanity on the whole.

It is possible to consider the innovative potential as a complex of interrelated resources and capabilities of the enterprise, that determine its possibility to realize the achievements of Scientific & Technical Progress (STP).